

Sygn. akt IV U 884/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Duda- Marciszewska

Protokolant: sekr. sądowy Marlena Budzyńska

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2014r. we Włocławku na rozprawie

sprawy P. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z udziałem zainteresowanego Z. M. P.(...)

o ustalenie

na skutek odwołania P. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 września 2013 roku znak: (...)- (...)

decyzja numer: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt **IVU 884/13**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1 i ust.2, art. 83b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) oraz art. 11 ust. 3 lit. a, art. 13 ust. 1 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE nr L166/1 ze zm.) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r. dotyczącym wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L 284/1 ze zm.) ustalił, iż w stosunku do P. Ł.od dnia 1 lipca 2011r. ma zastosowanie polskie ustawodawstwo w zakresie ubezpieczeń społecznych.

W uzasadnieniu podjętej decyzji organ rentowy wskazał, że w jego ocenie zawarcie przez wnioskodawcę z (...)umowy najemnej obejmującej przedmiotem roznoszenie na terenie Republiki Słowackiej ulotek reklamowych, w wymiarze 4 godzin miesięcznie z wynagrodzeniem stałym 25 Euro miesięcznie zostało zawarte w celu obejścia prawa. Organ zaakcentował, że działania (...)pozorujące aktywność na terenie Słowacji podjęte zostały aby uzyskać inny tytuł ubezpieczenia pozwalający na opłacenie składek w kwocie niższej niż z tytułu prowadzonej na terenie Polski działalności gospodarczej. W tym kontekście dysponując nadto pismem z dnia 25 lipca 2013r. słowackiej instytucji ubezpieczeniowej informującej o niepodleganiu firmy (...)słowackim przepisom ubezpieczeniowym organ rentowy

uznał, że w stosunku do P. Ł. odnajduje zastosowanie art. 11 ust. 3 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z którym osoba wykonująca w państwie członkowskim pracę najemną lub na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego państwa.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł P. Ł. zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu:

1. naruszenie art. 13 ust 3 rozporządzenia 883/2004 przez jego nie zastosowanie do spornego stanu faktycznego, w którym wnioskodawca wykonuje pracę najemną w państwie słowackim i równocześnie pracę na własny rachunek w państwie polskim,
2. niewłaściwe zastosowanie art. 11 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 883/2004 przez zastosowanie tego przepisu, choć w sprawie powinien mieć zastosowanie art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia, ponieważ wnioskodawca wykonywał nie tylko pracę na własny rachunek w Polsce, ale także pracę najemną na Słowacji,
3. naruszenie art. 16 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego przez zaniechanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych niezwłocznego określenia ustawodawstwa właściwego zgodnie z uzyskaną informacją, a zamiast tego wszczęcie postępowania wyjaśniającego,
4. naruszenie art. 16 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego przez zaniechanie zwrócenia się do instytucji właściwej na Słowacji w celu wyjaśnienia wątpliwości, czy wnioskodawca rzeczywiście wykonuje pracę w tym państwie,
5. błędą wykładnie art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 987/2009 przez postawienie przed wnioskodawcą obowiązku przedstawienia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych dokumentów i dowodów potwierdzających wykonywanie pracy i przerzucenie na niego ciężaru dowodu rzeczywistego wykonywania pracy w innym państwie członkowskim,
6. naruszenie art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przez doprowadzenie do sytuacji, w której Wnioskodawca podlegał w tym samym czasie ustawodawstwu dwóch różnych państw członkowskich,
7. naruszenie art. 2 pkt 2 rozporządzenia wykonawczego poprzez zaniechanie zwrócenia się do instytucji słowackiej w celu uzyskania wszystkich danych niezbędnych dla ustanowienia i określenia praw i obowiązków Wnioskodawcy,
8. naruszenie art. 5 rozporządzenia wykonawczego przez podważenie ważności umowy o pracę, na podstawie której został wydany przez instytucję innego państwa członkowskiego dokument potwierdzający zgłoszenie osoby do ubezpieczenia społecznego w tym innym państwie członkowskim,
9. naruszenie art. 1 pkt a) rozporządzenia 883/2004 przez błędną interpretację pojęcia pracy najemnej” i nie uwzględnienie, że jest to pojęcie autonomiczne prawa unijnego, zdefiniowane w rozporządzeniu podstawowym oraz wyczerpująco zinterpretowane w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które nie może podlegać ocenie z punktu widzenia krajowych przepisów prawa pracy,
10. naruszenie art. 28 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. prawo prywatne międzynarodowe (Dz.U.201 1.80.432) w związku z art. 3 i 8 Rozporządzenia PE i Rady WE nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. (Rzym I) (Dz.UrzUEL z 2008, nr 177, poz. 6) poprzez dokonanie oceny umowy o pracę zawartej z słowackim pracodawcą w oparciu o przepisy prawa polskiego, i uznaniu umowy o pracę za faktycznie nie wykonywaną i zawartą z pracodawcą jedynie dla uniknięcia płacenia wyższych składek do ZUS, pomimo, iż prawem właściwym dla oceny stosunku pracy w zakresie jej wykonywania było prawo cywilne lub prawo pracy państwa, w których lub - gdy takiego brak - z których pracownik zazwyczaj świadczy pracę w wykonaniu umowy,
11. art. 288 akapit 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2 ze zm.; dalej TFUE) w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 115 z dnia 9 maja 2008 r.; dalej TUE) przez ich niezastosowanie i wydanie rozstrzygnięcia na podstawie przepisów prawa krajowego zamiast na podstawie przepisów rozporządzeń unijnych,

12. naruszenie art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego przez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i na tej podstawie wydanie wadliwej decyzji administracyjnej,

13. naruszenie art. 58 kodeksu cywilnego w związku z art. 22 kodeksu pracy, w związku z art. 300 kodeksu pracy przez niewłaściwe jego zastosowanie i błędne przyjęcie, że do oceny, przez polski organ rentowy, stosunku pracy wykonywanego na terenie Słowacji i zawartego w oparciu o przepisy prawa słowackiego, będzie miało zastosowanie polskie ustawodawstwo, i że do tej oceny będzie uprawniony polski organ rentowy.

Mając na uwadze podniesione zarzuty P. Ł. wniósł o:

1/ zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, o podleganiu przez wnioskodawcę od 01.07.2011r., jako osoby wykonującej pracę na Słowacji, pod ustawodawstwo słowackie, a nie ustawodawstwo polskie,

2/ względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ rentowy.

W treści dość obszernego uzasadnienia wnioskodawca powołując się na art. 11 ust. 2 lit. a w zw. z art. 13 ust. 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 wskazał, iż w sprawie bezspornym jest, iż prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Polski i zaakcentował przy tym, że organ rentowy całkowicie bezzasadnie zakwestionował ważność umowy o pracę łączącej go z firmą (...). Podkreślił przy tym, że zasada stosowania państwa prawa zatrudnienia ma pierwszeństwo przed zasadą przepisów prawnych państwa zamieszkania. Powołując się na brzmienie art. 5 oraz art. 14 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 987/2009 wyartykułował, że to na organie rentowym ciąży obowiązek w razie pojawienia się wątpliwości nawiązania kontaktu z instytucją ubezpieczeniową Republiki Słowackiej celem weryfikacji informacji. W ocenie wnioskodawcy organ rentowy zaniechał rzetelnego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zaprezentowanej kwestii. Odwołujący podkreślił również, że organ rentowy nie jest instytucją uprawnioną do orzekania o pozorności zawartej umowy najemnej albowiem w myśl powołanego powyżej rozporządzenia winien on jedynie określić ustawodawstwo właściwe wskazując na instytucję miejsca świadczenia pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

Motywując zasadność podjętej decyzji organ rentowy podkreślił, iż została ona wydana na podstawie następującego stanu faktycznego. W dniu 16.09.2013r. do ZUS wpłynął wniosek odwołującego w sprawie ustalenia ustawodawstwa właściwego na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) Nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w związku z prowadzeniem od dnia 25.06.2001r. działalności gospodarczej na własny rachunek na terenie Polski i podjęciem z dniem 01.07.2011 r. pracy najemnej na terenie Słowacji na rzecz firmy Z. M. P.(...)46213058 z siedzibą K.754/7 „ 089 01 S.. Do wniosku dołączono umowę o pracę z dnia 12.06.2011r. z której wynika, iż jako pracownik firmy (...) zobowiązany jest świadczyć pracę polegającą na roznoszeniu na terenie Republiki Słowackiej ulotek reklamowych przekazanych przez pracodawcę pozyskanie nowych klientów zainteresowanych współpracę w wymiarze 4 godzin miesięcznie z wynagrodzeniem stałym 25 Euro miesięcznie. Ponadto załączono potwierdzenie zarejestrowania w słowackiej instytucji ubezpieczeniowej z numerem ubezpieczenia (RC) oraz kserokopia list obecności za okres od 01/2013r. do 08/2013r. i kserokopię pasków wypłaty wynagrodzenia za okres od 01/2013r. do 07/2013r.

Organ rentowy wskazał, iż po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, iż aktywność zawodowa wnioskodawcy w Słowacji nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia albowiem koszty dojazdu z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania pracy przekracza miesięczne wynagrodzenie tj. 25 EURO. Takie działanie w jego ocenie wskazuje, iż celem zawarcia umowy było obejście obowiązującego w Polsce prawa.

Organ rentowy podkreślił, że w ustalonym stanie faktycznym należy stosować art. 11 ust. 3 lit. a Rozporządzenia PS i Rady Nr 883/2004.

Wezwany do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego (...) (...) zawiadomiony o terminie rozprawy w trybie przewidzianym w art. 14 Rozporządzenia Nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej P. Ł. rozpoczął od dnia 25 czerwca 2001r. prowadzenie działalności pod nazwą (...), której przedmiotem była działalność agentów zajmujących się sprzedażą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych oraz przygotowywanie i podawanie napojów. Z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym.

Dowód: zaświadczenie k. 32, druk (...) k. 41, druk (...) k.42-45, druk (...) k.47-48, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego k.55 akt sprawy.

Pismem z dnia 25 lipca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w B.zawiadomił Departament (...)w W.o wynikach przeprowadzonych przez niego kontroli w spółkach, które na terytorium Republiki Słowackiej realizują działalność jako tzw. firmy skrzynkowe. Słowacka instytucja ubezpieczeniowa wskazała, iż w stosunku do pracowników zatrudnionych przez (...) (...), co do których nie zostało postanowione, którym przepisom prawa podlegają i na terenie Republiki Słowackiej nie dochodzi do realnego wykonywania pracy właściwy oddział zakładu ubezpieczeń społecznych S.(...)wyda postanowienie o braku ubezpieczenia, tzn. że nie podlegają słowackim przepisom prawnym.

Dowód: pismo z dnia 25.07.2013r. i jego tłumaczenia k. 13-16 akt organu rentowego plik (...).

Decyzją z dnia 15 sierpnia 2013r. (...) Oddziałw K.stwierdził, że P. Ł.jako pracownik od 1 czerwca 2011r., zgodnie ze słowackim ustawodawstwem, nie został objęty obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, emerytalnego i ubezpieczeniem od bezrobocia. W uzasadnieniu wydanej decyzji organ rentowy wskazał, że podstawę faktyczną jej podjęcia stanowiło ustalenie, że pracodawcaP. Ł.nie posiada biura ani zakładu. Rzeczywisty adres pracodawcy stanowi jedynie adres wirtualny. Miejsca pracy poszczególnych pracowników firmy nie można określić, gdyż zgodnie z opinią pracodawcy realizacja ich pracy jest zależna od zamówienia, które nie jest planowane z wyprzedzeniem, pracodawca nie sporządza pisemnego przydziału zadań dla poszczególnych pracowników, prace są przydzielane w formie ustnej. Zdaniem organu rentowego zgromadzony materiał nie wykazał żeby P. Ł.wykonywał realne czynności jako pracownik na obszarze Republiki Słowackiej w związku z czym nie ma do niego zastosowania słowackie ustawodawstwo, ani przepisy rozporządzenia wykonawczego (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 987/900 z 16 września 2009r.

Decyzją z dnia 2 stycznia 2014r. (...)z siedzibą B.odrzuciła odwołanie Z. M. P.i P. Ł.oraz potwierdziła decyzję z dnia 15 sierpnia 2013r. (...) Oddziałw K.. Niniejsza decyzja w świetle słowackich przepisów prawa ubezpieczeniowego jest prawomocna i nie przysługuje od niej żadne środki odwoławczy.

Dowód: decyzja k.85-86, tłumaczenie decyzji k. 91-92 akt sprawy, decyzja z dn. 02.01.2014r. akt organu rentowego plik (...)/ (...)- (...).

Dnia 16 września 2013r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłynął wniosek P. Ł.o ustaleniu podlegania jego osoby ustawodawstwu państwa słowackiego z tytułu zawartej ze (...) (...) umowy najemnej. Do przedłożonego wniosku załączył listy płac, umowę o pracę w języku słowackim wraz jej tłumaczeniem oraz potwierdzenie zarejestrowania w słowackim systemie ubezpieczeń.

Dowód: wniosek k. 8-9, zaświadczenie k.7, druk rejestracji k. 6, umowa o pracę k. 4-6, listy płac k. 1-3 akt organu rentowego plik (...).

W odpowiedzi na złożony wniosek Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 26 września 2013r. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 1 i ust.2, art. 83b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) oraz art. 11 ust. 3 lit. a, art. 13 ust. 1 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE nr L166/1 ze zm.) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r. dotyczącym wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L 284/1 ze zm.) ustalił, iż w stosunku do P. Ł. od dnia 1 lipca 2011r. ma zastosowanie polskie ustawodawstwo w zakresie ubezpieczeń społecznych.

W uzasadnieniu podjętej decyzji organ rentowy wskazał, że w jego ocenie zawarcie przez wnioskodawcę z (...) umowy najemnej obejmującej przedmiotem roznoszenie na terenie Republiki Słowackiej ulotek reklamowych, w wymiarze 4 godzin miesięcznie z wynagrodzeniem stałym 25 Euro miesięcznie zostało zawarte w celu obejścia prawa. Organ zaakcentował, że działania P. Ł.pozorujące aktywność na terenie Słowacji podjęte zostały aby uzyskać inny tytuł ubezpieczenia pozwalający na opłacenie składek w kwocie niższej niż z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej na terenie Polski. W tym kontekście dysponując nadto pismem z dnia 25 lipca 2013r. słowackiej instytucji ubezpieczeniowej w B.informującej o niepodleganiu firmy (...)słowackim przepisom ubezpieczeniowym organ rentowy uznał, że w stosunku do P. Ł. odnajduje zastosowanie art. 11 ust. 3 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z którym osoba wykonująca w państwie członkowskim pracę najemną lub na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego państwa.

Dowód: wniosek k. 1, listy płac k. 2-3, formularz k.5, pismo k. 15,mail k. 17, formularze k. 18-27, decyzja k. 38-39 akt organu rentowego plik (...).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W zgłoszonym żądaniu P. Ł. prowadzący działalność gospodarczą na terenie Rzeczypospolitej Polskiej domagał się ustalenia, że od dnia 1 lipca 2011r. w zakresie ubezpieczeń społecznych podlega ustawodawstwu Republiki Słowackiej z tytułu wykonywanej na jej terenie umowy o pracę. Z uwagi na okoliczność, że Polska będąca członkiem Unii Europejskiej od dnia 01.05.2010 r. wdrożyła w życie regulacje prawne, które koordynują polski system zabezpieczenia społecznego z systemami pozostałych krajów członkowskich Unii Europejskiej oraz Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Szwajcarii wymaganym było rozpoznanie sprawy przez pryzmat rozporządzeń unijnych. Powyższa koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego została ujęta w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – dalej rozporządzenie Nr 883/2004 (Dz. Urz. L 166, 30/04/2004). W artykule 11 ust. 1 cytowanego rozporządzenia ustanowiono, że osoby, co do których stosuje się niniejszy akt prawny podlegają ustawodawstwu tylko jednego Państwa Członkowskiego. Co do zasady osoba wykonująca w Państwie Członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego Państwa Członkowskiego (ust. 3 lit. a). Odmiennie została uregulowana natomiast sytuacja osób, które normalnie wykonują pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich wówczas podlegają one ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje swą pracę najemną.

Przed przystąpieniem do merytorycznej analizy określonego powyżej żądania przez pryzmat przytoczonych regulacji unijnych zaakcentowania wymaga mając na uwadze postawę wnioskodawcy i kierunek prowadzonego przez niego dowodzenia zmierzający do wykazania rzeczywistości świadczonej pracy, iż przez jednoczesne prowadzenie aktywności zarobkowej na terytorium różnych państw P. Ł.wszedł w stosunki ubezpieczenia społecznego o charakterze transgranicznym co wiąże się z koniecznością zbadania, czy spełnia warunki ubezpieczenia ustanowione przez system zabezpieczenia społecznego w prawie krajowym wskazanym przez normy kolizyjne jako właściwe (por. wyrok ETS z dnia 15 grudnia 1976 r., C-39/76, L.J. Mouthaan, OCR 1976 s. 1901, wyrok TSUE z dnia 10 marca 2011 r., C-516/09, T. Borger, C 139/8 Dz. Urz. UE 2011/C 139, poz. 11). W tym wypadku organ ubezpieczeń społecznych miejsca zamieszkania ubezpieczonego jest uprawniony tylko do wskazania ustawodawstwa właściwego stosowania rozporządzenia nr 883/2004 (por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 68/07, OSNP

2008 „nr 19-20, poz. 300) albowiem nie ma kompetencji do oceny zaistnienia stosunku ubezpieczenia w sensie prawnym. Podkreślenia bowiem wymaga jak słusznie zważył wnioskodawca, że ocena ważności umowy o pracę może nastąpić wyłącznie na podstawie wskazanych przez normę kolizyjną przepisów miejsca świadczenia pracy i może być dokonana tylko przez organ władny te przepisy stosować. Określenie ustawodawstwa właściwego wskazującego na instytucję miejsca świadczenia pracy najemnej wyłącza ocenę przez instytucję miejsca zamieszkania, czy stosunek prawny będący podstawą objęcia ubezpieczeniem społecznym w kraju świadczenia pracy jest ważny według prawa miejsca zamieszkania ubezpieczonego (por. wyrok Sadu Najwyższego z dnia 06.06.2013r., II UK 333/12 OSNP 2014/3/27).

W tym miejscu podkreślenia również wymaga, iż dokonując oceny czy wnioskodawca spełnia warunki ubezpieczenia ustanowione przez system zabezpieczenia społecznego w Republice Słowackiej należało przeanalizować postępowanie organu rentowego po otrzymaniu wniosku P. Ł.W opisanej kwestii bowiem instytucja miejsca zamieszkania wnioskodawcy nie może sama rozstrzygać, lecz musi dostosować się do trybu rozwiązywania sporów co do ustalenia ustawodawstwa właściwego wskazanego w szczególności o art. 6, 15 oraz 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r.- dalej rozporządzenie nr 987/2009, które nakazują zwrócenie się – w przypadku istnienia wątpliwości bądź rozbieżności – do instytucji innego państwa członkowskiego. Instytucje niezwłocznie dostarczają lub wymieniają między sobą wszystkie dane niezbędne dla ustanowienia i określenia praw i obowiązków osób, do których ma zastosowanie rozporządzenie podstawowe. Przekazywanie tych danych odbywa się bezpośrednio pomiędzy samymi instytucjami lub pośrednictwem instytucji łącznikowych. Zaakcentowania w tym miejscu wymaga, na słusznie zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 2013r. (II UK 333/12), że współdziałanie i opieranie się na porozumieniu instytucji właściwych za względu na miejsce zamieszkania ubezpieczonego i ze względu na miejsce wykonywania przez niego pracy najemnej oznacza, że do instytucji właściwych, jak również do sądu krajowego należy przede wszystkim ustalenie, czy osoba żądająca ustalenia właściwego ustawodawstwa podlega ubezpieczeniu społecznemu w każdym ze wskazanych przez nią państw i postąpienie w celu ustalenia stanu zgodnego z art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Organ rentowy ani sądy nie mogą, spowodować sytuacji w której osoba prowadząca działalność i wykonująca pracę najemną w różnych państwach członkowskich Unii nie będzie (podlegała żadnemu ustawodawstwu lub że będzie podlegała ustawodawstwu więcej niż jednego państwa). Taki skutek jest niezgodny z celem art. 48-51 TWE, którym jest zapewnienie, aby pracownicy, w rezultacie wykorzystania prawa do swobodnego przepływu, nie tracili korzyści należnych im z zabezpieczenia społecznego na podstawie ustawodawstwa danego państwa członkowskiego (por. wyroki ETS z dnia 20 września 1994 r., C-12/93, A. Drake., ECR 1994, s. 4337, z dnia 26 maja 2005 r., C-249/04, J. Allard, z dnia 10 czerwca 1986 r., 60/85, M. E. S. Luijten, ECR 1986, s. 2365, z dnia 3 maja 1990 r., C-2/89, K. von Heijningen, z dnia 16 lutego 1995 r., C-425/93, Calle Grenzshop Andresen GmbH 8 Co. KG, ECR 1995, s. 269).

Dokonując przełożenia zaprezentowanych powyżej rozważań do stanu faktycznego sprawy wskazać należy, iż wobec postępowania organu rentowego można wykreować pewne zarzuty niemniej jednak finalnie nie rzutują one na prawidłowość zaskarżonej decyzji. Zgodzić należy się z P. Ł.co podkreślono już powyżej, że organ rentowy nie miał kompetencji co do oceny zawartej ze (...)(...)umowy o pracę. Nadto w aktach organu rentowego brak jest również jakichkolwiek informacji by polska instytucja ubezpieczeniowa wystosowywała jakiegokolwiek zapytania odnośnie sytuacji prawnej ubezpieczonego do słowackiego organu rentowego. Niemniej zaistniała sytuację tłumaczy całkowicie wcześniejsze przejęcie inicjatywy przez słowacką instytucję ubezpieczeniową. Uwadze P. Ł.umknęło bowiem nieświadomie, bądź świadomie, że w kwietniu 2013r. u Zdzisława (...)(...)słowacki organ rentowy przeprowadził kontrolę w wyniku, której ustalił, że w stosunku do pracowników zatrudnionych przez Z. M. P.(...), co do których nie zostało postanowione, którym przepisom prawa podlegają i na terenie Republiki Słowackiej nie dochodzi do realnego wykonywania pracy właściwy oddział zakładu ubezpieczeń społecznych S.poist 'ovna wydał postanowienie o braku ubezpieczenia, tzn. że nie podlegają słowackim przepisom prawnym. O niniejszych ustaleniach pismem z dnia 25 lipca 2013r. zawiadomiono Departament (...)w W.. W konsekwencji powyższego decyzją z dnia 15 sierpnia 2013r. (...) Oddziałw K.stwierdził, że P. Ł.jako pracownik od 1 czerwca 2011r., zgodnie ze słowackim ustawodawstwem, nie został objęty obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, emerytalnego i ubezpieczeniem od bezrobocia. W uzasadnieniu wydanej decyzji organ rentowy, będący do tego całkowicie uprawniony w myśl powołanego powyżej rozporządzenia

podstawowego wskazał, że podstawę faktyczną jej podjęcia stanowiło ustalenie, że pracodawca P. Ł. nie posiada biura ani zakładu. Rzeczywisty adres pracodawcy stanowi jedynie adres wirtualny. Miejsca pracy poszczególnych pracowników firmy nie można określić, gdyż zgodnie z opinią pracodawcy realizacja ich pracy jest zależna od zamówienia, które nie jest planowane z wyprzedzeniem, pracodawca nie sporządza pisemnego przydziału zadań dla poszczególnych pracowników, prace są przydzielane w formie ustnej. Zdaniem organu rentowego zgromadzony materiał nie wykazał, żeby P. Ł. wykonywał realne czynności jako pracownik na obszarze Republiki Słowackiej w związku z czym nie ma do niego zastosowania słowackie ustawodawstwo, ani przepisy rozporządzenia wykonawczego (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 987/900 z 16 września 2009r. Kluczowym dla sprawy i właściwie determinującym podjęte rozstrzygnięcie była natomiast decyzja z dnia 2 stycznia 2014r. (...) z siedzibą B. odrzucającą odwołanie Z. M. P. i P. Ł. oraz potwierdzającą decyzję z dnia 15 sierpnia 2013r. (...) Oddziału K.. Niniejsza decyzja w świetle słowackich przepisów prawa ubezpieczeniowego jest prawomocna i nie przysługuje od niej żaden środek odwoławczy. Ową decyzją słowacka instytucja ubezpieczeniowa w sposób jednoznaczny wskazała, że wnioskodawca nie podlega słowackim przepisom ubezpieczeniowym a takiej informacji polski organ ubezpieczeniowy nie mógł zignorować. Zgodnie bowiem z art. 5 rozporządzenia wykonawczego Nr 987/2009 dokumenty wydane przez instytucję państwa członkowskiego do celów stosowania rozporządzenia podstawowego i rozporządzenia wykonawczego, stanowiące poświadczenie sytuacji danej osoby oraz dowody potwierdzające, na podstawie których zostały wydane te dokumenty, są akceptowane przez instytucje pozostałych państw członkowskich tak długo, jak długo nie zostaną wycofane lub uznane za nieważne przez państwo członkowskie, w którym zostały wydane.

W tym stanie rzeczy biorąc pod uwagę, że P. Ł. nie udowodnił by podlegał ubezpieczeniu społecznemu w Republice Słowackiej, Sąd Okręgowy uznał zaskarżoną decyzję za odpowiadającą prawu. W myśl bowiem art. 11 ust. 3 lit. a cytowanego rozporządzenia jako osoba wykonująca w Państwie Członkowskim pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego Państwa Członkowskiego. Kończąc należy wskazać, iż dokonane aktualnie przez organ rentowy ustalenie ma charakter tymczasowy. O tymczasowym określeniu prawa, według którego obejmuje się tę osobę ubezpieczeniem społecznym, instytucja miejsca zamieszkania wnioskodawcy poinformuje wyznaczone instytucje państwa, w którym wykonywana jest praca. Od tej chwili biegnie termin dwóch miesięcy, w czasie których przynajmniej jedna z zainteresowanych instytucji może poinformować instytucję miejsca zamieszkania o niemożności zaakceptowania ustalonego ustawodawstwa lub o swojej odmiennej opinii w tej kwestii. Gdy to nie nastąpi, tymczasowe określenie ustawodawstwa dopiero staje się ostateczne (art. 16 rozporządzenia nr 987/2009).

Konkludując zaprezentowane rozważania Sąd I Instancji uznając wywiedzione przez P. Ł. odwołane za bezzasadne na podst. art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE nr L166/1 ze zm.) a contrario postępując zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. dokonał jego oddalenia.